

Zielony
Lider

ZIELONE FINANSE

GREEN
INDUSTRY
FOUNDATION

BAB
HUSKY

Współfinansowane przez
Unię Europejską

Nie ma uzgodnionej na szczeblu międzynarodowym definicji zielonych finansów. Termin opisuje szeroki zakres finansowania technologii, projektów, branż lub przedsiębiorstw zorientowanych na środowisko. Węższa definicja zielonych finansów odnosi się do proekologicznych produktów lub usług finansowych, takich jak pożyczki, karty kredytowe, ubezpieczenia czy obligacje. Ekologiczne inwestowanie uznaje wartość środowiska i jego kapitału naturalnego oraz ma na celu poprawę dobrostanu ludzi i równości społecznej, przy jednoczesnym ograniczeniu zagrożeń dla środowiska i poprawie integralności ekologicznej. Inne terminy używane do opisu zielonych finansów to „inwestycje odpowiedzialne za środowisko” i „inwestycje w zmianę klimatu”.

Zielone gałęzie przemysłu i technologie znajdują się na różnym poziomie dojrzałości, co wymaga różnych poziomów finansowania z różnych źródeł kapitału. Generalnie istnieją trzy źródła:

- krajowe finanse publiczne,
- międzynarodowe finanse publiczne i
- finanse sektora prywatnego.

Krajowe finanse publiczne odnoszą się do bezpośredniego finansowania przez rząd, natomiast międzynarodowe finanse publiczne odnoszą się do finansowania od organizacji międzynarodowych i banków rozwoju. Finanse sektora prywatnego obejmują zarówno krajowe, jak i międzynarodowe źródła finansowania.

Zielone finansowanie można łączyć na różne sposoby poprzez różne struktury inwestycyjne. Zielone finanse stanowią kluczową część niskoemisyjnego zielonego wzrostu, ponieważ łączą branżę finansową, poprawę ochrony środowiska i wzrost gospodarczy:

„Jedynym brakującym ogniwem między «wiedzą» a «działaniem» w przejściu na ekologiczny przemysł są «zielone finanse».

Wszystkie propozycje ekologicznego przemysłu kosztują, a wiele modeli biznesowych zielonego przemysłu jest najczęściej niesprawdzonych lub niekonwencjonalnych. Dlatego finansowanie tych ekologicznych propozycji przemysłowych może być trudne lub nieatrakcyjne z komercyjnego punktu widzenia w przypadku tradycyjnych finansów.

Zielone finanse obejmują wiele sektorów i produktów. Trzy kategorie zielonych finansów to: finansowanie infrastruktury, pomoc finansowa dla przemysłu lub firm i rynków finansowych.

Zielone finansowanie związane ze zmianą klimatu obejmuje inwestycje łagodzące i adaptacyjne. Wielu prywatnych inwestorów postrzega ryzyko związane z projektami zrównoważonymi środowiskowo zbyt wielkie i nie rokujące oczekiwanych zwrotów. Mechanizmy finansowania publicznego mogą przechylić tę równowagę na korzyść postrzeganej rentowności; na przykład poprzez oferowanie kredytów uprzywilejowanych lub gwarantowanie kredytów z banków prywatnych. Finansowanie publiczne może pomóc pobudzić inwestycje prywatne.

Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska szacuje, że środki publiczne o wartości 10 miliardów dolarów na łagodzenie zmiany klimatu mogłyby pobudzić inwestycje prywatne o wartości 50–150 miliardów dolarów. Nawet jeśli inwestycje publiczne są niewielkie w porównaniu z funduszami prywatnymi, mogą katalizować odpowiednie działania sektora prywatnego. Bezpośrednie finansowanie rządowe na rzecz zielonego wzrostu gospodarczego może odbywać się również w drodze zrównoważonych zamówień publicznych i ekologicznie efektywnych inwestycji w budynki publiczne i przedsiębiorstwa.

Ogólnie rzecz biorąc, rządy realizują następujące cele za pomocą środków zielonego finansowania:

- Ustanowienie i zabezpieczenie finansowania zielonego przemysłu i zielonego wzrostu
- Wspieranie niskoemisyjnego, zielonego wzrostu poprzez rozwój nowych produktów finansowych
- Przyciąganie prywatnych inwestycji w celu budowy i utrzymania zielonej infrastruktury
- Wzmocnienie ujawniania przez przedsiębiorstwa praktyk ekologicznego zarządzania i rozszerzenie wsparcia finansowego dla przedsiębiorstw, które je stosują
- Utworzenie rynków towarów i usług środowiskowych, takich jak rynki emisji dwutlenku węgla obejmujące kredyty węglowe.

Jeżeli za wskaźnik można przyjąć tendencje z przeszłości, wówczas zielone inwestycje mają ogromny potencjał wzrostu w przyszłości, zwłaszcza w zakresie promowania czystej energii.

Duża część inwestycji publicznych w zielony wzrost dotyczy infrastruktury. Rządy krajów rozwijających się mają teraz możliwość uruchomienia infrastruktury, która zaowocuje lepszym długoterminowym zarządzaniem zasobami, co z kolei skieruje sektor prywatny do tych inwestycji. Finansowanie infrastruktury opiera się zasadniczo na projektach, przy czym największą część kapitału finansowego stanowią projekty dotyczące energii odnawialnej i efektywności energetycznej.

Niektóre zielone gałęzie przemysłu potrzebują rządowej pomocy finansowej, aby dojrzeć lub stać się bardziej konkurencyjnym w stosunku do ugruntowanych „brązowych” gałęzi przemysłu. Rządy mogą udzielić pomocy finansowej, aby zachęcić przedsiębiorstwa do inwestowania w powstające zielone gałęzie przemysłu. Mogą również opracować ramy polityki regulacyjnej, aby ułatwić dostęp do finansowania ze strony inwestorów prywatnych lub rynków finansowych.

Rynki finansowe są ważnym źródłem ekologicznego finansowania dla spółek notowanych na giełdzie. Wielu inwestorów instytucjonalnych w ramach swojego procesu inwestycyjnego przyjęło odpowiedzialne inwestowanie, zwłaszcza związane ze zmianami klimatycznymi. Wsparcie rządowe dla programów zarządzania społecznego w zakresie ochrony środowiska zapewnia wiarygodność programom, takim jak projekt ujawniania informacji o emisji dwutlenku węgla i inicjatywy dotyczące oznakowania ekologicznego, a także zachęca firmy do większej odpowiedzialności za środowisko i tym samym czerpania korzyści z programów zielonego finansowania.

Inwestorzy instytucjonalni często stanowią największe źródło środków na zielone inwestycje. Uważa się, że kontrolują fundusze o wartości 110 bilionów dolarów na całym świecie, w tym ponad 12 bilionów dolarów z funduszy emerytalnych. Generalnie inwestorzy instytucjonalni mają

ograniczoną tolerancję na ryzyko, dlatego szukają długoterminowej stabilności polityki w krajach, w których zamierzają inwestować swoje pieniądze. Inwestorzy instytucjonalni inwestują w spółki, których podejście do społecznej odpowiedzialności biznesu sugeruje, że mają one potencjał do stabilnego, długoterminowego i zrównoważonego wzrostu. Dodatkowo często zajmują stanowiska w zarządach większych firm, aby zachęcić ich do podążania w tym kierunku.

Mocne strony zielonych finansów

- Promuje rozpowszechnianie technologii i ekologiczną infrastrukturę: Inwestycje w technologie przyjazne dla środowiska, takie jak czysta energia, mogą pomóc w obniżeniu ich kosztów i przyspieszeniu szerszego rozpowszechnienia technologii. Kraje rozwijające się mogą uniknąć modelu rozwoju zakładającego „najpierw wzrost, później sprzątanie”, ponieważ duża część zielonych inwestycji trafia do infrastruktury. Sytuacja ta daje krajowi szansę na przejście do ekologicznie wydajnej infrastruktury. Następnie na rządy spada odpowiedzialność za rozwój infrastruktury, która doprowadzi do lepszego długoterminowego zarządzania zasobami, co z kolei zwiększy konkurencyjność kraju i skieruje kapitał sektora prywatnego na krajowe zielone rynki.
- Tworzy przewagę komparatywną: Niskoemisyjny zielony wzrost może nieuchronnie zmienić się z obecnego dobrowolnego charakteru na strategię obowiązkową w odpowiedzi na rosnącą presję wynikającą ze zmiany klimatu oraz innych kryzysów środowiskowych i gospodarczych. Dzisiejsze rozszerzanie zielonego finansowania będzie oznaczać przewagę komparatywną, gdy standardy ochrony środowiska staną się bardziej rygorystyczne.
- Wartość dodana: Firmy, organizacje i korporacje mogą dodać wartość do swojego portfela poprzez wzmocnienie i nagłośnienie swojego zaangażowania w zielone finanse. W ten sposób mogą zapewnić swojej firmie ekologiczną przewagę, a tym samym przyciągnąć bardziej świadomych ekologicznie inwestorów i klientów.
- Zwiększa perspektywy gospodarcze: Rządy promujące ekologiczne finanse pomagają chronić swoje społeczeństwa przed czasem, gdy zasoby staną się niedoborem, poprzez tworzenie i promowanie krajowych rynków alternatywnych zasobów i technologii. Jeszcze bardziej zwiększają swoje perspektywy gospodarcze, wchodząc na nowe rynki, które posiadają ogromny potencjał w zakresie tworzenia miejsc pracy. Ponieważ rządy są przede wszystkim zainteresowane maksymalizacją dobrobytu wielu pokoleń, zielone mechanizmy finansowania są szczególnie atrakcyjne, ponieważ wspierają projekty i inwestycje, które przynoszą trwałe korzyści, zwłaszcza w perspektywie średnio- i długoterminowej.

Wyzwania dla zielonych finansów

- Obecna i przewidywana konkurencyjność: Prywatne inwestycje w zielony wzrost gospodarczy w krajach rozwijających się są ograniczone zarówno barierami związanymi z konkretną działalnością, jak i specyficznymi dla kraju, które niekorzystnie wpływają na atrakcyjność takich inwestycji, zarówno pod względem zwrotu z inwestycji, jak i zarządzania ryzykiem. Zwiększanie prywatnych inwestycji w zielony wzrost będzie zależeć od stopnia, w jakim inwestycje te staną się atrakcyjne w porównaniu z innymi możliwościami, zarówno w kraju, jak i za granicą. Ponieważ inwestorzy międzynarodowi mogą szukać możliwości w różnych krajach, rządy mogą być zmuszone wdrożyć szereg interwencji publicznych, aby zwiększyć atrakcyjność możliwości zielonych inwestycji.
- Błędna wycena i brak wyceny ryzyka: Ogólne otoczenie inwestycyjne i polityczne kraju wpływa na jego skuteczność w przyciąganiu inwestorów prywatnych. Rynki kapitałowe w niektórych krajach nie są skuteczne w wycenie ryzyka związanego z ekologicznym wzrostem. Bariere stanowi stopień, w jakim rynek błędnie wycenia te ryzyka lub odmawia ich wyceny. Ogólnie rzecz biorąc, ryzyka te obejmują te związane z nowymi technologiami lub procesami, które nie są dobrze poznane, oraz te związane z konstrukcją, stabilnością i przejrzystością polityk krajowych.
- Zakłócenia i niedociągnięcia na rynku: Dopóki dotacje na paliwa kopalne i brak internalizacji środowiskowych efektów zewnętrznych będą w dalszym ciągu zakłócać rynkową cenę energii, inwestycje w zieloną energię będą miały trudności z zapewnieniem inwestorom atrakcyjnych zysków. Do tego dochodzi ograniczona liczba i różnorodność ekologicznych produktów finansowych oraz odpowiednich rynków, na których można nimi handlować.
- Konkurencyjne cele: Podczas gdy prywatni inwestorzy dążą do maksymalizacji zwrotu skorygowanego o ryzyko ze swoich inwestycji, publiczni dostawcy zielonego finansowania starają się osiągnąć możliwie największą poprawę stanu środowiska, a decydenci w kraju przyjmującym są zainteresowani osiągnięciem najlepszych perspektyw rozwoju.
- Ograniczony kapitał i ograniczona świadomość: Wiele małych i średnich przedsiębiorstw charakteryzuje się ograniczoną płynnością i dostępem do kapitału, co utrudnia im udział w sektorze zielonego finansowania. Dominujący krótkowzroczny horyzont czasowy strategii biznesowych, które ignorują korzyści płynące z zielonego przemysłu leżące w odległej przyszłości, to kolejna fundamentalna przeszkoda dla inwestycji prywatnych. Do tego dochodzi brak ekspertów rozumiejących złożone powiązania między kwestiami środowiskowymi a rynkami finansowymi.
- Luki regulacyjne: Kolejną przeszkodą w rozwoju ekologicznych finansów jest luka w odpowiedniej infrastrukturze regulacyjnej i technicznej umożliwiającej pomiar, ocenę i analizę ekologicznych strategii biznesowych i finansowania.